THE SHEPHERD OF ISRAEL

ENGLISH DEPARTMENT.

Subscription Price
50 Cents A Year

Published Monthly by the Williamsburgh Mission to the Jews
27 Throop Avenue, Brooklyn, N. Y.

DECEMBER 1922
VOL, III, No, 4

FAMOUS JEWS WHO BELIEVED IN CHRIST

Dr. Aaron Adolph Saphir

This son of Israel was born in Budapest, Hungary, on the 18th of September, 1837. His parents were cultured and prominent people, and he inherited their taste and literary inclination. The way in which Saphir found Christ is one of the most wonderful stories in the annals of Jewish mission history.

When Saphir was about eight years old, there was a religious revival in Scotland. One of the blessed fruits of that revival, was a spirit of prayer in the hearts of many Christians that something might be done towards evangelizing the old covenant people, to whom Christians owe so much. The result was that men were sent to Palestine and other countries of large Jewish population with a view of choosing a field for mission work among Israel. In 1839, Drs. Keith, Black, McCheyne and Andrew Bonar sailed from Dover. Because of the intolerance of the Austrian government, the Scottish church never thought of starting a mission in Hungary, although the Jewish population there was large But God's ways are not our ways. When the four ministers were traveling on their camels from Palestine to Egypt, Dr. Black was hurt, and as his injuries were serious, he and Keith made haste to return to England. They traveled through Austria and stopped in Budapest. Naturally, they inquired there about the number and condition of the Jews. In the meantime Dr. Black became very ill and the Archduches, Marie Dorothea, a Protestant from Germany, heard of his sickness. She was a goodly lady, and since the death of her son had consecrated herself more thoroughly than ever to the service of God and man. She visited Dr. Black and arranged for his care and also assured him that if the church of Scotland would start a mission to the Jews of Budapest, she would do all in her power to protect it. In this, the two ministers saw the finger of God. Dr. Keith finally succeeded in persuading the church at home to start a mission at Budapest. Dr. Duncan was one of the men sent out, and it was under his ministry that A. A. Saphir came to a knowledge of Christ.

The history of the case is this; during the time of his friend's sickness, Dr. Keith was inquiring for a man upon whom he could depend for reliable investigation of the Jewish conditions in Budapest. The father of our Saphir was proposed. He was at that time studying the claims of Christ. His brother, M. G. Saphir, the great humorist, had already publicly accepted Christ as his Saviour, which was a terrible blow to Israel Saphir. He, therefore, determined to investigate the matter for himself, gave up business, procured the best literature on the subject and gave himself to the study of languages, modern science and theology. Dr. Keith took great interest in the man, and when Duncan came to Budapest, he too, sought his acquaintance. Israel Saphir visited the services of Dr. Duncan, taking his twelve year old son along. Father and son became anxious as to their soul's salvation and both found peace in Him, Who giveth what the world cannot take away.

From his own story, we learn the account of his conversation in one short sentence: "I, at that time, a lad in my twelfth year, was the first of our family to accept the Gospel." From the Jews themselves came the testimony, "We heard that the Jews were saying that the Holy Spirit had fallen on Saphir's son and that he expounded the Scriptures as they had never before heard them."

In 1854, after finishing his theological studies, he was ordained to the Presbyterian ministry, and licensed as a preacher in Belfast. He labored as a missionary to the Jews in Hamburg for one year. Then he had the charge of a church in South Shields, England, and in 1861, received a call to Greenwich, where people from all the churches flocked to hear him. In 1872, a church was purchased for him at Notingham Hill, where his ministry was always attended by many earnest Christians.

Saphir's love and devotion to his people and to the cause of Jewish missions was boundless. We met, not long ago a Bible teacher of note, who had the good fortune of being trained in England under this sainted man, and he told us that many times Dr. Saphir would stop in the midst of his lecture and would plead in voice pathetic, "Oh, my dear students, when you leave these halls and go to a wider ministry among Christian people, I beg you, don't forget the Jew! All you have comes from him!"

He died April 4, 1891, a few days after his wife. Adolph Saphir will ever live in the hearts and minds of every folower of Christ. He has left the Christian world a legacy—a legacy of priceless worth, for he has thrown light upon some of the sacred pages of God's word which were to many minds obscure and dark. His best and most valuable work is the "Expository Lectures on the Epistle to the Hebrew's," an Epistle, which above all others, must have illumination from the mind and heart of such a Prince in Israel, such a Hebrew of the Hebrews, as was Adolph Saphir.

BETH SAR SHALOM
Williamsburg Mission To The Jews
Throop Avenue and Walton Street
Brooklyn, N. Y.

WE WANT YOUR SUBSCRIPTION.

If you are receiving The Shepherd of Israel and have not subscribed for it yourself, it is because someone else has subscribed for you. When that subscription expires, we will stop sending you this paper. Now if you do not want to miss a single copy of the paper, please send us your 50c. at once and we will extend your subscription for one year.

The Shepherd of Israel is being received by thousands of prominent Jews in America each month; among them are lawyers, doctors, merchants, bankers, and rabbis. Many are writing us to say how much they enjoy the paper. They realize what an important work the Shepherd of Israel is doing and how it is emancipating the minds af many of our Jewish people so that they are waking up to the folly of their blindness and are beginning to realize that after all they have no future hope aside from the Lord Jesus Christ, their Saviour and Messiah.

The subscription price of The Shepherd of Israel is 50c. a year. Remittance can be sent either in stamps or by postal money order. We want you to subscribe so that you will be sure of getting your paper each month.

BECOME A SUBSCRIBER TO-DAY

Entered as second class matter April 14, 1922 at the Post Office at Brooklyn, N. Y. under the Act of March 3, 1879.

דער איז א איד (?)

מיר וועלען אייך אבער ניט פעראכטען דערפאר, נייערט אייך אן "עצה טובה" געבען, איהר זאלט רייניגען אייערע מחשבות. טרייבט ארויס דעם גאנצען שמוץ פון דארט, וועט איהר אויך האבען א ריינעם גוף און א געזונדטען דענקונגסקראפט.

צוערשט האמיר געדענקט אייך גאר ניט צו ענטפערן אזוי ווי שלמה המלך זאגט: "אל תען כסיל כאולתו" און אייערען בריעף איגנארירען. א צווייטער געדאנק איז אבער געקומען אייך יא צו אנטווארטען ווייל מי יודע, אולי ירחם, אפשר וועט איהר נאך חרטה האבען און וועט ווערען א ריכטיגער "בן אברהם".

אזאלכע ווערטער ווי איהר בענוצט אייך אין אייערען בריעף שאדען ניט נור אליין צו אייער קערפער און צו אייערע נשמה, נייערט עס קען פיעל שאדען אידען בכלל. למשל, ווען א קריסט לעזט אזא צאצקעדיגען בריעף, וואס דענקט איהר, וואס פאר א פיהלונג ווערט געשאפען ביי איהם געגען אידען? אט האבען די גוטע קריסטען אריין געלאזט אין אמעריקא די פערפאלגטע אידען פון רוסלאנד, רומעניען, פוילען און פון איבעראל וואו מ'טרייבט און מ'פארפאלגט אידען, געבענדיג זיי אלע רעכטע און פרייהייטען אין נאמען פון ישוע המשיח. צום סוף קומט עפעס א אידעל פון רוסלאנד און שרייבט אזאלכע ווערטער געגען י ש ו ע ה מ ש י ח און געגען זיינע תלמידים.

מיר זיינען טראץ אייער בעלומפערטען בריעף קיין שונא אייערער, מיר ווינשען אייך מר' קויפמאן אלעס גוטעס. מיר זיינען ניט ברוגז אויף אייך ווייל מיר האבען די ליעבע פון ישוע המשיח אין אונזערן הערץ, און מיר ליעבען יעדען מענש, און טאקע דערפאר ווייל מיר ליעבען אייך שרייבען מיר אייך דיעזע ווערטער כדי אהין צו שטעלען פאר אייערע אויגען א מין שפיגעל איהר זאלט אייך אנקוקען ווי אזוי איהר זעהט אויס. ווען איהר וועט דאס זעהן מעגליך איהר וועט דערזעהן דעם שמוץ, און איהר וועט אייך שעהמען דערמיט און אייך לאזען ריין וואשען פון ישוע המשיח וואס וויל אייך געבען א "לב חדש". דאס איז אונזער עצה - פאלגט אונז וועט איהר קיין חרטה האבען.

גרויסע אידען.

אין דיעזען נומער "רעה ישראל" שטעלען מיר דאס בילד פון דעם גרויסען איד יוחנן לעווענשטיין פון ריגא, רוסלאנד.

פון מר' לעווענשטיינס פריהערע יוגענד איז אונז זעהר וועניג בעקאנט, ווען מיר דערוויסען זיך פון איהם איז, ווען ער איז געוועזען אין דער "סלאבאטקער ישיבה", ווען א רייכער ישובניק איז אריינגעקומען צום רבי'ן אז ער זאל איהם געבען א גוט בחור'ל פאר זיין טאכטער פאר א חתן האט דער רבי אויסגעקליבען דעם יונגען "לעווענשטיין" אלס דעם בעסטען אין דער ישיבה, וועלכער האט אויך א פעטען נדן בעקומען און חתונה געהאט.

די השגחה האט אבער געוואלט אז לעווענשטיין זאל אין מסחר זיין געלד פערלירען און אזוי נאך האט ער געמוזט ווערען א "לעהרער" אין א דערבייאיגע שטאט, לערנען מיט תלמידים פון א. ב. ביז א בלאט גמרא מיט תוספות.

דאס גאנצע שטעטעל האט איהם באלד ליעב בעקומען און געאכטעט אי צוליעב זיין בילדונג (רעדענדיג 6 שפראכען) און אי צוליעב זיין נאבעלען כאראקטער. ער איז דארט באלד געווארען דער שטאדט־חזן און דער פרינציפאל פון יענער תלמוד תורה, לערנענדיג אויך מיט די בעלי־בתים יעדען שבת א בלאט גמרא.

צו יענער צייט האט אין יענעם שטעטעל בעדארפט זיין א חתונה ביי א אידיישער פאמיליע, אויף וועלכער מ'האט (מפני דרכי שלום) אויך דעם ארטיגען "גייסטליכען" איינגעלאדענט אלס גאסט, בייצוואוואינען א אידיישע חתונה. און טאקע דארט האט אונזער גרויסער איד איהם צום ערשטען מאל געטראפען און מיט איהם בעקאנטשאפט געמאכט. ביי יענער געלעגענהייט האט זיך דער גייסטליכער געאייסערט ווי גערן ער וואלט וועלען ערלערנען דיא העברעאישע שפראך. דרויף האט אונזער "לעווענשטיין" זיין וואונש אויסגעשפראכען ווי גערן ער וואלט וועלען לאטייניש לערנען, און האט דעם פארשלאג געמאכט אז ער וועט דעם גייסטליכען גערן לערנען העברעאיש ווען יענער וועט איהם לערנען לאטייניש. און אזוי זעהען מיר זיי ביידע זיצענדיג אין די פרייע שטונדען לערנען איינס פון ס'אנדערע פרעמדע שפראכען.

ביי דיזער געלעגענהייט איז זייער פריינדשאפט שטארק געוואקסען און דער „גייסטליכער האט איהם אנפערטרויט אז ער שטאמט "מזרע ישראל" און ער איז געווארען דאס וואס ער איז ווייל ער גלויבט בלב ונפש אין ישוע המשיח. דאס האט אונזער לעהרער שטארק פעראינטערעסירט און האט געוואלט וויסען דעם א מ ת. אם אנפאנג האט עס אונזער לעהרער שטארק פערדראסען אזא זאך צו הערען און האט דעם גייסטליכען דוקא געוואלט דערפון אברעדען - יענער האט איהם אבער באלד בעוויזען פון תורת משה והנביאים אז י ש ו ע איז דער משיח. ווייל ער איז געבוירען געווארען אין בית לחם וואו דער משיח האט באדארפט געבוירען ווערען (מיכה ה') ער איז געקומען בזמן בית שני צו דער צייט ווען דער משיח האט באדארפט קומען. (מלאכי ג) און ער האט געליטען און איז געשטארבען פאר אונזערע זינד אזוי ווי דער משיח האט באדארפט ליידען או שטערבען, (ישעיה נ"ג)

דער גייסטליכער האט איהם באלד געגעבען א ברית חדשה און אונזער גרויסער איד האט דאס שטודירט און עס פערגליכט מיט'ן אידישען תנ"ך און מיט שמחה אויסגעפונען אז "י ש ו ע ה מ ש י ח איז טאקע דער משיח אמת. און אמאל אין א שבת לערענדיג מיט זיין קהלה א בלאט גמרא, האט ער דרינען אריין געפלאכטען די אמונת המשיחית. די בעלי בתים האבען באלד פערשטאנען די נייע ענדערונג אין זייער גייסטיגען פיהרער. בהונם האבען זייא איהם געבעטען ער זאל עס אבלאזען ווייל זאנסט וועט עס איהם זיין שטעלע קאסטען. ער, דער גרויסער איד, האט דעם אמת ליעבער געהאט ווי זיין „פאסטען" און ווייל ער האט דארט ניט לענגער געקענט פערבלייבען איז ער פון דארט מיט דעם גייסטליכענס רעקאמענדאציאן נאך לייפציג געפארען צוזאם מיט זיין פרוי וועלכע האט אויך באלד איינגעזעהן דעם אמת אין ישוע המשיח, און דארט אין לייפציג האט אונזער גרויסער איד, דער געוועזענער לעהרער, ערשט אנגעהויבען צו שטודירען און צו לערנען ביי דעם גרעסטען לעהרער ביי ישוע המשיח זעלבסט וועלכער זאגט אין מתתיהו י"א: „למדו ממני כי עניו אנכי.....ותמצאו מנוחה לנפשתיכם"

נאך צוויי יאר שטודיאום איז אונזער גרויסער איד געווארען אויף'ם ניי א לעהרער, נישט מעהר צו לערנען א ב אדער א בלאט גמרא מיט תוספות נייערט צו לערנען מיט גרויס און קליין דעם דבר ד' וועלכעס איז ערפילט געווארען אין ישוע המשיח. רעדענדיג 6 שפראכען האט ער פיעל גערייזט אין יענע פרעמד־שפרעכענדע מדינות און איז איבעראל געוועזען אן עדות פאר'ן אמת, אזוי ווי גאט ב"ה האט אונז אנגעזאגט אין ישעיה מ"ג: "אתם עדי". און אזוי ווי ישוע המשיח האט דאן עס נאך פערשטארקערט, זאגענדיג: "לכו אל כל העמים להרתם ולעשתם לי לתלמידים....." (מתתיהו כ"ח, 19.) און אזוי ארבייטענדיג ביז זיין 73 יעריגען הויכען עלטער האט ער א ס א ך מענשען, אי אידען אי גוים, געברענגט תחת כנפי השכונה בישוע המשיח, ית"ש. אט דאס איז דער דיפערענץ, צווישען א מענש וואס ווערט פון זיך זעלבסט א לעהרער אדער ווען גאט מאכט איינעם פאר א לעהרער... אונזער גרויסער איד איז געוועזען א לעהרער מפי הגבורה און ס'איז אויך געוועזען פון איהם וואס צו לערנען. יהא זכרונו ברוך.

בית שר שלום

קאר. טהרופ עוו. און וואלטאן סטריט, ברוקלין, נ. י.

קומט צו אונזערע פערזאמלונגען

פרייטאג נאכט 8 אוהר —— פיר מענער און פרויע
זאנטאג נאכט 8 אוהר —— פיר מענער און פרויע
מאנטאג נאכט 8 אוהר........מעסטאמאניעל מיטונג

דעט צי ניט, איינס איז זיכער, אז ווען א איד וויל זיין באמת א איד און וויל האלטען די תורה קען ער ניט טראגען קיין שנאה אין הערץ וואס ס'איז לגמרי געגען דער הייליגער תורה. אט דאס מיינט מעגליך דאס תהלים קאפ' נ"ה: "אשר אין חליפות למו ולא יראו אלהים". ד"ה, ווען מענשען ווילען זיך ניט פארענדערען און פארוועקסלען אזאלכע מיאוס'ע מנהגים, צייגט עס אז זיי האבען קיין מורא פאר גאט, וועלכער האט אייניגע מאל געגעבען א ווארנונג אז אידען זאלען ניט זיין הארטנעקיג נייערט זיי זאלען איינבייגען דעם "קשה־עורף" אזוי ווי ס'הייסט אין תהלים צ"ה: "אל תקשו לבבכם".

מיר געפינען אויך א מערקווירדיגען "קשה־עורף" פון אידען אין צייט פון ירמיה הנביא. דער נביא האט זיי געבעטען ברחמים: דיענט ניט מעהר די "מלכת השמים„ (אזא מין ע"ז וואס די גוים האבען געדיענט) האבען אידען אבער גע'טענע'ט, באשר, זייערע עלטערען האבען געדיענט צו דער מלכה פון הימעל ווילען זיי אויך אזוי טהון. (ירמיה מ"ד) ירמיה האט זיך נאכאמאל ביי זיי געבעטען: אה מיין פאלק, זעהט איהר דען ניט אז צוליעב אייער הארטנעקיגקייט קומען אויף אייך אזוי פיעל צרות, ר"ל, טהוט תשובה און פארענדערט אייערע וועגען, האט רחמנות אויף אייך און אויף אייערע ווייבער מיט קינדער! זיי זיינען אבער געווען הארטנעקיג און ניט געוואלט צוהערען צו ירמיה הנביא, זיי האבען זיך ליעבער צוגעהערט צו די פאלשע נביאים וועלכע האבען בעשאפען אין פאלק ישראל אן אילוזיאן, א פערפיהרעריי דורך אן איינרעדעניש אז ס'וועט אזוי גוט זיין און ס'וועט זיין שלום.....דערפאר איז נעביך טאקע אויף זיי געקומען א גרויסע מפלה ר"ל.

און איצט אין די לעצטע צייטען האט גאט ב"ה געשיקט עטליכע אידישע מיסיאנערן וועלכע שרייען צו זייערע אידישע־ברידער: הערט אויף צו פאלגען די פאלשע מאדערנע נביאים וואס פארפיהרען אייך אין א זומפ, בייגט דעם "קשה־עורף" און האלט ניט מלחמה מיט אייערען גאט און מיט אייערען משיח וועט איהר האבען ברכה והצלחה בכל מעשה ידכם.

אידישע קריסטען אין פראג

אנומעלט איז פארגעקומען אין טשעכא־סלאוואקיא א פאלקס־צעהלונג. געוועהנליך פראטאקאלירט מען די שפראך, די נאציאנאליטעט און די רעליגיאן צו וועלכער יעדער רעכענט זיך. אין פראג, די הויפט־שטאדט פון טשעכא־סלאוואקיא געפינען זיך אן ערך פון 30 ביז 40 טויזענד אידען אבער פון די אלע אידען האבען זיך נור 6000 פארשריבען צו דער אידישער נאציאנאליטעט. די איבריגע האבען זיך גערעכענט צו דער טשעכא־סלאוואקישע נאציאן, אדער דייטשען.

פיעלע פון די 6000 אידען וואס האבען אנגעגעבען זייער נאציאנאליטעט אלס אידיש, האבען אנגעגעבען זייער רעליגיאן אלס קריסטליך, און דרויף האבען זיך פיעלע אידישע זשורנאליסטען אבגעשטעלט, באשר, זיי קענען לחלוטין ניט באגרייפען וויאזוי א איד קען זיין א אידישער נאציאנאליסט און צוגלייכער צייט א גלויביגער אין ישוע המשיח;

די וואונדערונג פון די אידישע שריפטשטעלער וואס קענען אזא זאך ניט בעגרייפען בעווייזט די אונוויסענהייט וואס הערשט צווישען אונזערע אידישע שרייבער און פיהרער מכח דער זאך אין משיח. א איד וואס גלויבט אין ישוע המשיח האט ניט אבגעריסען די פארבינדונג מיט דער אידישער נאציאן! ישוע המשיח האט אונז אנגעזאגט אין מתתיהו ה: "אל תחשבו כי באתי להפר התורה או הנביאים, לא להפר באתי כי אם למלאת.... .לכן כל המפיר אחת ממצות קטנות אלה..... נקלה יקרא במלכות השמים".

אלעס וואס די שרייבערלעך וויסען איז, זיך אנצוגארטען מיט פאסקודנע ווערטער און באלד אנצורופען דעם גלויביגען אין ישוע המשיח מיט'ן נאמען „משומד" און אויס מיט אן עק. איי עס זיינען דאך פאראן פיעלע פארשיעדענע אידען צווישען אידען ווי למשל אשכנזים, ספרדים, חסידים, ארטאדאקסען, רעפארמירטע, פועלי ציון אז"וו, יעדער איינער פון דיעזע סעקטען זיינען פארשיעדען אין זייער אמונה. נו פארוואס זאלען די אידען וואס גלויבען אין ישוע המשיח זיין ערגער פון יענע סעקטען? פארוואס האט דער גרויסער רמב"ם א רעכט געהאט צו שרייבען אין זיין הלכות ת"ת לאמור: „נקדים יישר כח ל י ש ו ע הנוצרי.." דאס האט געזאגט איינער פון די גרעסטע אידען! ווייל ווער נאך איז אזוי גרויס געווען וויא דער רמב"ם? עס איז א וואויל בעקאנטער סלאגאן צווישען אידישע לומדים, אז „ממשה ועד משה לא קם כמשה". נו, ווען דער רמב"ם האט זיך ־ אזוי צו זאגען ־ געבוקט צו ישוע המשיח, ווער פון דיעזע שרייבערלעך קען זיך וואגען צו פערדאמען א איד וואס גיבט כבוד צו דעם הייליגען משיח ישוע!

דאס ווארט "משומד„ איז אן אנאקראניזם, ווייל דאס פאסט פאר דעם מיטל־אלטער ווען אידען זיינען געווען צוזאם געדריקט אין גהעטאס, ווען ס'איז זייא פארבאטען געווען צו געניסען אקאדעמישע בילדונג, און ווען אירגענד וועלכער מענש אדער שרייבער באנוצט זיך מיט דעם ווארט "משומד" שטעלט ער זיך צוריק צו יענער פעריאדע פון שקלאפעריי.

עס זיינען דוקא דא אידישע שרייבער וואס אנערקענען י א ישוע המשיח אלס דעם אידישען גואל, ווי למשל דר' יוסף קלויזנער און אנדערע. דר' קלויזנער שרייבט, אז ס'וועט נאך קומען א צייט ווען דאס ברית חדשה פון ישוע המשיח וועט צווישען אידען פארעכענט ווערען פאר איינע פון די שענסטע פערל פון דער אידישער ליטעראטור פון אלע צייטען.

אן אנדערס מאל וועל מיר בעווייזען אז די לעהרע פון ישוע המשיח איז פרימיטיף. אז די טענה פון מאנכע וואס זאגען אז דיזעלבע לעהרע געפינט זיך אין תלמוד, איז פאלש. עס איז א פאקט אז די לעהרע פון י ש ו ע המשיח איז נאך געווען בעפאר דער תלמוד איז נאך געווען אין עקזיסטענץ.

מיר וואס גלויבען אין ישוע המשיח גלויבען אויך אין תורת "משה והנביאים". מיר זיינען אידען און בלייבען אידען. אהן דעם גלויבען אין ישוע המשיח קען מען איבערהויפט ניט זיין ריכטיגע אידען, ווייל ערשטענס, האט מען קיין כפרת עונות וועלכעס קען נור זיין דורך קרבנות, אזוי ווי גאט ב"ה האט געזאגט אין ויקרא י"ז: "כי הדם הוא בנפש יכפר". איצטער אבער ווען מיר האבען מעהר קיינע קרבנות האט גאט אונז געגעבען דעם משיח אלס א קרבן, אזוי ווי עס הייסט "וד' הפגיע בו את עון כלנו" (ישעיה נ"ג)

צווייטענס, ווען אידען גלויבען נישט אין ישוע המשיח מאכען זיי פון'ם תנ"ך א תהו ובהו, ווייל אפילו די גמרא זאגט, אז "כל הנביאים לא התנבאו אלא על המשיח". נעמט אבער אוועק דעם פאקט אז גאט האט ערפילט אלע זיינע הבטחות וועגען א משיח אין דער פערזאן פון ישוע מנצרת, וואס בלייבט דען גאר פון'ם תנ"ך? א גאר ניט! איז עס דען א וואונדער אז עס גיבען אזוי פיעל אונגלויביגע אידען, מיר מיינען טאקע ל ג מ ר י אונגלויביג! די צערמאניען מאכען זיי נור כלומערש מיט. אבער אינוועניג אין זייער הערץ איז פוסט און לעהר. עס פרעגט זיך, ווא איז גאט'ס פארשפרעכען דורך יעקב אז "שילה" וועט קומען? (בראשית מ"ט) און דורך בלעם'ן אז דער "ככב מיעקב" וועט קומען? (במדבר כ"ד) און דורך משה'ן אז דער "נביא כמשה" וועט קומען? (דברים י"ח) און דורך דוד המלך, אז דער "בן אלהים" וועט קומען.(תהלים ב) און דורך ישעיה אז דער "פלא יועץ. .שר שלום" וועט קומען. (ישעיה ט) ווא זיינען דיעזע אלע הבטחות פון גאט ב"ה ערפילט געווארען ווען ניט אין ישוע המשיח? דערפאר זאגען מיר, אז מ'מאכט מיט'ן אונגלויבען דאס תנ"ך ווערטלויז און כביכול פאר א ליגנער, חלילה. איז דאס נישט שרעקליך!

דערפאר בעטע מיר אייך ווערטהע לעזער, שטודירט דעם "דבר ד'" וועט איהר אויסגעפינען דעם אמת אז ישוע איז דער ערפילער פון אלע נביאות אין בעצוג צו זיין ערשטען קומען מיט 1900 יאר צוריק, און זיין קומען צום צווייטען מאל במהרה בימינו אלס מלך מלכי המלכים אונז ארויס צונעמען פון'ם גלות און אונז בעפרייען פון כל צרה שלא תבוא.

ס. קויפמאן

מכתבו קבלתי על נכון. אייערע אויסדריקע זיינען אזאלכע אז מ'קען לחלוטין ניט גלויבען אז זיי קומען פון א אידיש קינד. מיר בעדויערען אייך איידער אייך צו פעראכטען. אייער בריעף איז עפעס אזוי ווי א מצורע. עס עקעלט, עס טרייסעלט אויף, מ'מוז עס אויסווייכען ווייל ס'האט אויף זיך דיא אויפשריפט "טמא טמא„!

אייער געפיהל שיינט צו זיין אזוי טעמפ און אזוי פאראסט אז איהר קענט גאר נישט פראדוצירען א ריינעם געדאנק. אונזערע הכמים זאגען אונז, אז איינס פון די סימנים דורך וועלכען מ'קען דערקענען א בן אברהם איז די מדה פון „בושה", ד"ה, אז אידען דארפען זיין "בישנים", און מ'דארף זיך חלעבען שעהמען אזאלכע ווערטער צו שרייבען אדער ארויס צו זאגען ווי די וואס אייער שרייבעניז ענטהאלט. עס איז פשוט א רחמנות צו זעהן א איד מיט אזא צופוילטקייט אין דער נשמה, ווייל א ריכטיגער בן אברהם וואלט לגמרי ניט בעדארפט אין אזא טרויריגען מעמד צו זיין.

מיר זאגען נאכאמאל אז ס'איז א ביטער רחמנות סיי אויף וועלכען מענש וואס געפינט זיך אין אזא טרויריגע גייסטיגע לאגע ווי אייערע איז דאס רחמנות איז אבער נאך גרעסער ווען דער באטרעפענ־

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

אני הוא הרעה הטוב
יוחנן 10-11

רעה ישראל

והקמותי עליהם רעה אחד
יחזקאל לד. 23

א מאנאט'ס בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת'דינען משיח

Subscription Price
50 Cents A Year

Published Monthly by the Williamsburgh Mission to the Jews
27 Throop Avenue, Brooklyn, N. Y.

DECEMBER 1922
VOL, III, No, 4

די טערקישע און עגיפטישע פרויען

די בעוועגונג צווישען די פרויען אין עגיפטען וואס האט זיך אנגעהויבען נאך פאר דער לעצטער מלחמה האט איצט דערגרייכט א קלימאקס. זיי האבען איצט גאנץ א ניי מין לעבען. זיי נעמען אנטייל אין שפיטעלער, אין דיספענסעריס און אפילו אויך אין שוהלען זיינען זיי באשעפטיגט.

די באדינגונגען אונטער וועלכע עגיפטישע פרויען פלעגען אמאל צו עקזיסטירען זיינען געוועזען אזאלכע אז מ'קען עס נור בעגרייפען אונטער דעם זין פון שקלאפעריי. אין עגיפטען אזוי גוט ווי אין גאנץ אזיען איז א געזעץ אז א פרוי דארף נישט ארויסגעהן אין גאס אהן א שלייער. האט זיך א פרוי ווען־עס־איז געוואגט אבצודעקען איהר שלייער אין געגענווארט פון א פרעמדען מאן, האט איהר מאן דאס רעכט געהאט זי דערפאר צו גט'ן.

ביסלעכווייז האבען אבער יענע פרויען זיך אבגעלערענט פון די ענגלישע דאמען (וועלכע האבען טיילמאל דארט געוואוינט זייט די ענגלישע רעגירונג האט דארט אנגעהויבען צו הערשען צייט פערציג יאר) אז זייער פארשימעלטער מנהג טויג ניט. צוערשט האט זיך דאס אבגעלערענט איין פרוי, נאכהער א צווייטע און א דריטע, ביז עס איז געשאפען געווארען א גרויסע באוועגונג צווישען די עגיפטישע פרויען, און אזוי נאך איז די גרויסע פארענדערונג איינגעטרעטען.

א גלייכארטיגע פארענדערונג איז אויך פארגעקומען צווישען די טערקישע פרויען. דארט האבען די פרויען זוויגאר ארגאניזירט פרויען־לעגיאנען, טויזענדע טערקישע מיידליך און פרויען האבען זיך שוין דערצו איינגעשלאסען און געקעמפפט ווי העלדען אונטער דער פיהרערשאפט פון "מוסטאפא קעמאל פאשא" וועלכער האט אבגעהאלטען א טריאומפפירענדע שלאכט איבער די גריכען. דער אנפאנג פון דער פארענדערונג צווישען די טערקישע פרויען איז געקומען דורך א פרוי מיט׳ן נאמען "פאטימא" וועלכע האט שטודירט אין אמעריקא, און ווען די וועלט מלחמה האט אויסגעבראכען, און טירקיי האט זיך אנגעשלאסען צו דייטשלאנד, איז פאטימא שנעל פון אמעריקא אהיים געפארען נאך טירקיי און האט דארט איינגעפיהרט מאדערנע בילדונג צווישען די פרויען און אזוי נאך האט זי אויך פערשפרייט א רעפארמאציע צווישען די פרויען אין גאנ׳ן טירקיי.

א גרויסע פארענדערונג איז אויך פארגעקומען אין כינא, ניט נור צווישען די פרויען נייערט אויך צווישען די מענער. דער כינעזישער פרעזידענט וואס האט שטודירט דא אין אמעריקא האט זיך פלוצים אפגעהאקט דעם לאנגען צאפ. פאר א צייט לאנג איז דאס געוועזען אן אומגליק פאר די איגנאראנצע כינעזער, סטייטש, אזא זאך צו טהון און הוטא צו זיין געגען דעם צאפ וואס איז געוועזען א טייל פון זייער רעליגיע פון אוראלטע צייטען! דערפאר האט מען טאקע פון אנפאנג געקלאגט דעריבער און אנגעמאכט א יללה. ס'איז אבער באלד פארגעסען געווארען און פיעלע כינעזער האבען דאס נאכגעטהון, אויך אבגעהאקט דעם לאנגען צאפ, און אזוי נאך איז אויך דארט די פארענדערונג געקומען.

נאך א וואונדערבארע פארענדערונג איז פארגעקומען אין סיאם (אזיען) דארט איז פון תמיד אן געוועזען א מנהג אז דער קעניג האט געהאט א הארעם מיט 10,000 פרויען (נטביד:) צעהן מאל אזויפיעל ווי שלמה המלך האט געהאט. דער לעצטער קעניג פון סיאם האט אבער געוואלט נאכטהון די ציוויליזירטע מאנארכען און האט נור איין ווייב געוואלט נעמען. נו נו, האט זיך דארט אבגעטהון אויף טיש און אויף בענק, סטייטש, דער קעניג זאל גאר זיין א רעוואלאציאנער! א פריידענקער! ווי קען מען דאס עפעס ברעכען אזא אלטען מנהג און אזא הייליגע פליכט! די ווייבער זיינען דארט געווען די ערגסטע שרייערס, בכן, ס'איז אגרויסע בעליידיגונג צו זייער געשלעכט. מ'קען לייכט פארשטעהן די אורזאך פון דער שרעקליכער אויפרעגונג פון יענע פרויען ווייל פיעלע פון זיי האבען געהאפט נושא חן צו זיין ביים קעניג און זיין פון די יהידי סגולה אריין גענומען צו ווערען אין הארעם און דארט בעזארגט ווערען אויף'ן גאנצען לעבען מיט לוקסוס און פערגעניגען: פונקט ווי אן אמעריקאנער מיידעל האפט צו הייראטען עפעס א מיליאנער אזוי איז א סיאמער מיידעלס גרעסטע האפנונג צו ווערען איינע פון קעניגס ווייבער.

מ'זאגט יאקבע אז דער גרימצארן פון סיאמער פאלק וועט זיך ווי־עס־איז איינשטילען און דער קעניג וועט ברעכען דעם נארישען מנהג.

אזוי זעהען מיר אז די גאנצע וועלט מאכט פארטשריט און פראגרעסירט. האלט זיך ניט אן הארטנעקיג צו אזאלכע מנהגים וואס זיינען אבשייליך און אבשטויסענד אין דער ציוויליזירטער וועלט. עס איז דערפאר אויך גאר קיין וואונדער אז ס'געפינען זיך היינט צו טאג אין דער וועלט 250,000 אידען, (כן ירבו) מיינסטענטייל געבילדעטע, וואס האבען אוועק געווארפען דעם פארשימעלטען מנהג צו זיין א שונא צו ישוע המשיח כדי נאך צו טהון דאס וואס דער טאטע האט געטהון: נייערט זיי גלויבען יא אין ישוע המשיח. וואלטען אידען דאס אבער ניט געטהון וואלט דאס געווען א הרפה און א בושה אין דער גאנצער וועלט, סטייטש, מה־דאך די טערקען, די אינדיאנער, די סיאמער, די אלע אונגעבילדעטע רויהע מאטעריעליסטישע היות אין מענשען געשטאלט האבען יא פארענדערט און פארוועקסעלט זייערע גראבע און איגנאראנצע מנהגים, על אחת כמה וכמה אידען, גאט'ס אויסדערוועלטע פאלק דארפען דאך אודאי פארענדערען יעדען מנהג וואס עס שמעקט מיט שנאה, קנאה, רציחה און יעדע עולה וואס איז א שאנד פאר דער ציוויליזאציע!

מיר מיינען דא טאקע די אלטע פערזשאווערטע שנאה וואס אידען האבען געגען ישוע המשיח און געגען זיינע נאכפאלגער. געוואלד, ווי קען עפעס א גאנץ פאלק זיך האלטען ביי אזא מיאוס'ער מידה? ערשטענס איז עס פשוט מיאוס ווייל עס איז געגען דער הייליגער תורה וואס זאגט אונז אן "לא תשנא את אחיך בלבבך". צווייטענס, צייגט אזא שנאה וויא גרויס די איגנאראנץ איז ביי אזא פאלק! והא ראיה, אזוי באלד א איד ווערט נור אביסעל אויסגעבילדעט, ער לעזט דאס תנ"ך ווי אויך היסטאריע קען ער שוין ניט מעהר האסען ישוע המשיח נייערט ער איז מודה ומתודה אז ישוע המשיח איז געוועזן דער גרעסטער פון אלע אונזערע נביאים און איז דער קדוש ישראל. יא אויך אונזערע רעפארמירטע רבנים וועלכע האבען שטודירט אין סעמינארס, זעהען און גלויבען אויף א היסטארישען אופן די גרויסקייט און די הייליגקייט פון ישוע המשיח, ית"ש.

דערפאר זאגען מיר, אז נור איגנאראנץ קען אנהאלטען דעם אלטען פארזשאווערטען מנהג נעהמליך, "שנאה" צו ישוע המשיח. און עס איז לחלוטין קיין וואונדער וואס אזוי פיעל אידען גלויבען היינט צו טאג אין ישוע המשיח ווייל אידען בילדען זיך אויס ביסלעכווייס. נור, צי אידען זיינען יא געביל־

Entered as second class matter April 14, 1922 at the Post Office at Brooklyn, N. Y. under the Act of March 3, 1879